

Waarom veranderde Saulus zijn naam naar Paulus?

Jezus spreekt tegen Saulus (later Paulus) onderweg naar Damascus. Handelingen 9:1-31 Bron: Wikipedia

Student : Romeo Nibte
Email : jernibte@hotmail.com
Programma : Diploma Bijbelse Studies
Datum : 18.08.2022

Inhoudsopgave

Hoofdstuk/titel	Pagina
Voorwoord	4
Inleiding	5
1. Probleembeschrijving	7
1.1. Probleemstelling	
1.2. Doelstelling	
1.3. Hoofdvraag	
2. Saulus	8
2.1. Wie is Saulus	8
2.2. Saulus en Gamaliël	8
2.3. Saulus, de student	8
2.4. De stad Tarsus	9
2.5. Saulus was anders	9
2.6. Saulus, de Christenvervolger	9
2.7. De bekering van Saulus	10
3. Paulus	12
3.1. Saulus wordt Paulus	12
3.2. Gods plan met Paulus	12
3.3. Paulus ging moedig zijn lijden tegemoet	12
3.4. Paulus' Rhema woord door de profeet Agabus	13
4. De brieven van Paulus	14
4.1. Paulus, de schrijver	14
4.2. Het ontstaan van de Paulijnse brieven	15
4.3. De apocriefe brieven van Paulus	15
4.4. Overige geschriften over of toegeschreven aan Paulus	16
5. Paulus en zijn zendingsreizen	17
5.1. Wat heeft Paulus meegemaakt tijdens zijn zendingsreizen?	17
5.2. Jezus is de verheerlijkte Heer	17
5.3. De kracht van Jezus is beschikbaar voor gelovigen	18
5.4. Kracht als kenmerk van de ware gelovige	18
5.5. Hoe moeten we deze twee dan onderscheiden?	19
5.6. Paulus, de prediker	20
5.7. Zendingsbasis Antiochië	20
5.8. Zendingsreis naar Cyprus	21
5.9. Paulus en Barnabas in Lystra	22
5.10 De steniging van Paulus	22
5.11 De terugkeer naar Antiochië	23

5.12 De vergadering in Jeruzalem	23
6. Het einde van Paulus	24
6.1. De arrestatie van Paulus	24
6.2. De dood van Paulus	24
Conclusie	25
Bronvermelding	26
Slotwoord	27

Voorwoord

Een man werd ernstig ziek. De artsen hadden hem opgeven, maar de man gaf niet op. Hij bad tot God met de woorden: *“Als u mij beter maakt, zorg ik voor volgelingen voor u.”* De volgende dag werd hij wakker in het ziekenhuis en merkte hij dat hij volledig genezen was. De artsen konden dit niet geloven en begrepen er niets van. Nadat hij ontslagen werd uit het ziekenhuis is hij de Heer fanatiek gaan zoeken door allerlei studies te volgen en kerken te bezoeken.

Ik heb het over Steven Reyme. Hij is voorganger van de Volle Evangeliegemeente Logos International (www.logosinternational.org in Suriname), heeft een kinderfoundation en evangeliseert via het Tv-programma ‘Steven Reyme Ministries’. Juni 2019 richtte hij de politieke partij ‘Alternatief 2020’ op. Hij reist de wereld rond om het Evangelie (de blijde boodschap van God) bekend te maken. Hij is ook ‘Vienna Ambassador to the United Nations’.

Ik heb diensten van hem gevolgd in Nederland en in al zijn introducties vertelt hij precies hetzelfde verhaal over de aanraking van de Heilige Geest in hem. Dit maakte hem voor mij geloofwaardig en inspireerde mij nog meer om het leven van Saulus c.q. Paulus te gaan bestuderen. Hij deed namelijk hetzelfde, overal waar hij werd voorgeleid begon hij met hetzelfde verhaal. Saulus was een grote Christenvervolger, maar hij veranderde en werd een grote Bijbelleraar. Saulus veranderde zijn naam, maar waarom? Ik wilde hier alles van weten, u toch ook?

Zowel Saulus als Steven Reyme zijn door Jezus op zeer een bijzondere manier aangeraakt en besloten Jezus te gaan volgen. Hetgeen resulteerde in groot succes.

Inleiding

Mijn naam is Romeo Nibte, maar iedereen noemt mij Jerry. Ik ben geboren op 06 augustus 1962 in Suriname. In 1972 kwam ik met mijn moeder, broertje *Ricardo* en zusje *Orsilia* naar Nederland. Ik was toen 11 jaar. Mijn drie zussen (*Astrid, Patricia en Cherron*) konden niet mee omdat mijn moeder daar het geld (nog) niet voor had. Zij bleven achter in Suriname, bij familie. Ongeveer twee jaar later heeft mijn moeder mijn drie zussen laten overkomen. Prijs de Heer daarvoor. Het gezin werd herenigd.

Ik heb sinds 2013 een relatie met Thea Nibte-Ons. 15 Juli 2015 zijn wij getrouwd. Thea en ik kenden elkaar al jaren. Zij was het vriendinnetje van mijn jongste zus *Orsilia*. Thea en Orsilia zaten bij elkaar in de klas op de middelbare school. Daarnaast voetbalde ik met *Jimmy*, de broer van Thea en was hij kind aan huis bij ons en ik bij hem/hen. Uit een eerdere relatie kwam mijn dochter, *Jelisha* Nibte.

Ik ben werkzaam als praktijkopleider bij Tomingroep. Tomingroep is een WSW instelling. WSW is een zelfstandige privaatrechtelijke instelling met een eigen bestuur en intern toezicht. Binnen Tomingroep begeleid ik mensen met afstand tot de arbeidsmarkt. Ik voel mij hierbij gezegend en ben de Heer dankbaar dat ik mensen mag en kan helpen bij hun ontwikkeling, waardoor zij (weer) kunnen doorstromen naar een reguliere baan. Daarnaast ben ik vicevoorzitter binnen de OR Tomingroep.

Nu vraagt u zich wellicht af: “*Hoe is Jerry een Christen geworden?*”

Dat komt door mijn zus, *Patricia*. Patricia heeft begin 2014 de Here Jezus aangenomen. In hetzelfde jaar, met Pinksteren, werd Patricia gedoopt middels onderdompeling. Zij nodigde de hele familie uit. Toentertijd deed ik daar erg lacherig over. Ik kende de doop middels onderdompeling niet. Ik wist toen ook nog niet wat het allemaal inhield. Ik kende alleen de doop middels besprenkeling; zoals baby's binnen de Rooms-Katholieke kerk 'gedoopt' worden.

Patricia had vrij snel door dat ik er niet echt voor openstond, maar zag dat zij een ingang kreeg bij mijn vrouw. Zij nodigde Thea uit om een 'vrouwendienst' o.l.v. pastor Henna Tjin Kon Kiem te volgen. Pastor Henna heeft samen met haar man, apostel Eric Tjin Kon Kiem een kerk in Suriname, genaamd: de Tabernacle of Faith and Love Ministeries (www.TabernacleofFaithandLoveMinisteries.com). Destijds ging Patricia naar een Evangeliegemeente in Amsterdam Zuidoost, genaamd: Mijn Vaders Huis o.l.v. Mike Chen.

Ik kan mij nog goed herinneren hoe enthousiast Thea thuiskwam, na die 'vrouwendienst'. Zij vertelde mij wat zij had gehoord, maar vooral met haar eigen ogen had gezien. Zij vertelde mij over de wonderen van Jezus. Hoe Jezus vrouwen die aanwezig waren had genezen en had vrij gezet van boze geesten. Achteraf beseft ik dat mijn vrouw toen al was aangeraakt door de Geest. Ik was niet onder de indruk. Sterker nog, ik geloofde niet dat de vrouwen daadwerkelijk waren bevrijd en/of waren genezen. Mijn vrouw geloofde daar oprecht in, bleef enthousiast en besloot vanaf dat moment de Heer ernstig te gaan zoeken. Elke zondag ging zij naar een dienst in Mijn Vaders Huis. Het gebouw waar de dienst werd gehouden was in de buurt van de woning van mijn moeder. Ik besloot mijn vrouw elke zondag af te zetten bij de kerk om vervolgens door te rijden naar mijn moeder en haar na de dienst weer op te halen. Ik heb dit wekenlang gedaan, tot het moment dat mijn vrouw mij vertelde over apostel Edgar Holder van de Levende Steen Ministries.

Zijn diensten waren online en via SBS6 te volgen. Mijn vrouw had naar zijn diensten gekeken en gaf aan dat hij op een zeer eenvoudige, maar vooral begrijpelijke wijze de Bijbel kon uitleggen. Ook hier had ik mijn twijfels over, maar op een gegeven moment besloot ik naar een dienst van hem te kijken. Die dag had hij een gastspreker. Deze gastspreker sprak in 'tongen'. Ik kende dit fenomeen niet en zei tegen mezelf: *"Kijk, die mensen in die kerk worden belazerd. Men wilt alleen hun geld hebben."* Ik deed de televisie uit en besloot het allemaal te laten voor wat het was. Ondertussen bleef ik mijn vrouw elke zondag naar de kerk brengen. Totdat ik in september 2014, op een zondag, tegen mijn vrouw zei: *"Vandaag ga ik met je mee."*

Die bewuste dag in september was de dag dat de Heer mij op een zeer bijzondere of beter gezegd bovennatuurlijke wijze aanraakte. Dat was de dag dat mijn vrouw en ik samen tot bekering zijn gekomen. De dag dat wij de Here Jezus Christus hebben aangenomen als onze Heiland en Hem hebben gevraagd in ons hart te komen wonen. En ik kan u vertellen: *"Hij woont daar nog steeds. Amen."*

Mijn vrouw en ik werden lid van Evangeliegemeente Mijn Vaders Huis en kregen daar de ruimte om naast het dienen van de Heer, de Heer groot te maken door de kinderen van 4-12 jaar les te geven over de Bijbel. Daarnaast maakten wij deel uit van de Ordedienst en filmde en fotografeerden wij bij speciale gelegenheden. Tot de lockdown (door het Coronavirus) in 2020 waren wij trouwe leden van Mijn Vaders Huis. Direct na de lockdown kwamen wij via een goede vriendin in contact met de heer Orlando Bottenbley, geestelijke leider van de Baptistengemeente De Verbinding in Amsterdam West. Hij is de mentor van apostel Eric Tjin Kon Kiem en zijn vrouw, pastor Henna. Tijdens de lockdown volgden wij via livestream de diensten van De Verbinding en De Levende Steen Ministries. Evangeliegemeente deed niet aan livestream. Mijn vrouw en ik zijn, nadat de kerken weer open mochten, een dienst gaan bijwonen in De Verbinding en direct bij binnenkomst wisten wij: *"Hier moeten wij nu aan het werk voor de Heer."* Wij hebben ons laten uitschrijven in Evangeliegemeente Mijn Vaders Huis en zijn toegetreden tot de Baptistengemeente De Verbinding om aldaar Gods werk af te maken. Bij De Verbinding zitten wij niet stil. Wij hebben onmiddellijk onze passie opgepakt en zijn ook hier kinderwerkers. Wij geven de kinderen van de onder-, midden- en bovenbouw les over de Bijbel. Daarnaast kan ik ook hier weer aan de slag met mijn hobby: Fotografie. Bij speciale gelegenheden fotografeer ik.

Voor wat betreft mijn scriptie, heb ik als onderwerp 'Saulus' gekozen, de in mijn ogen meest bijzondere man van de Bijbel. Ik vind het indrukwekkend dat een man als Saulus, een antichrist, op een bovennatuurlijke wijze geraakt werd door Jezus. Hij is van antichrist veranderd naar één van de grootste grondleggers van het Nieuwe Testament, en was een discipel van Jezus.

Ik schrijf mijn scriptie voor een ieder. Het maakt niet uit wie of wat je bent. Waar je wieg heeft gestaan, wat je huidskleur is, wat je afkomst is, wat je leeftijd is of welke geloofsovertuiging je hebt. Kijk maar naar Saulus. Als Jezus een man als Saulus kan aanraken én kan veranderen, dan kan Hij een ieder aanraken. Dus ook jou. Amen

Tot slot een korte dankzegging. In eerste plaats dank ik de Heer. Zonder Hem kan ik niks en ben ik niks. Alles wat ik heb, is van Hem. Amen.

Ik dank mijn moeder, de vrouw die mij heeft gevormd tot de man die ik vandaag de dag ben. Mijn moeder is inmiddels bij de Heer. Halleluja Amen. Ik dank mijn vrouw. Zij is mijn steun en toeverlaat en laat mij volkomen vrij in het verwezenlijken van mijn dromen en passie. Ik hou van haar en ben de Heer dankbaar dat Hij mij haar heeft gegeven. Amen

1. Probleembeschrijving

1.1. Probleemstelling

Waarom veranderde Saulus zijn naam in Paulus en waarom koos hij voor de naam Paulus?

1.2. Doelstelling

Mensen informeren over apostel Paulus en hen vertellen over Jezus en over Zijn grootheid.

1.3. Hoofdvraag

Ik verwacht in mijn onderzoek erachter te komen wat er onderweg naar Damascus gebeurde met Saulus. Wat er verder met hem is gebeurd. Heeft Saulus Jezus echt gezien op weg naar Damascus of heeft hij alleen een fel licht gezien en een stem gehoord? Wat is daar precies gebeurd?

2. Saulus

2.1. Wie is Saulus?

Saulus was een Jood, uit de stam Benjamin. Een Hebreëer uit Hebreëën, maar niet geboren in Israël. Ergens rond de tijd dat Jezus in Bethlehem werd geboren, is Saulus geboren in de noordoosthoek van de Middellandse zee (Tarsus). Tarsus ligt in Sicilië, dat een deel was van het Romeinse Rijk (*Handelingen 22:3*). In Joodse kringen noemde men de jongen Saulus, maar zijn officiële Romeinse naam was Paulus. Hij was zowel Farizeeër als Romeins staatsburger. Daar was hij erg trots op. Hij stamde uit een familie waarin men zijn uiterste best deed om de wetten van Mozes na te leven. Er werd neergekeken op mensen die niet het geluk hadden als Jood geboren te zijn. Een gewone opleiding in zijn geboortestad was niet goed genoeg voor Saulus en daarom werd hij -als tiener- naar de tempel in Jeruzalem gezonden. Daar kreeg hij les van een beroemde leraar, genaamd Gamaliël.

Saulus is een gelovig mens geworden en heeft het zondig leven (kwade) achter zich gelaten. Saulus werd omstreeks dezelfde tijd geboren als Jezus. Hij zou ongeveer in het jaar 10 vóór Christus zijn geboren en is vermoord in het jaar 67 na Christus.

Saulus is na zijn bekering gaan schrijven over Jezus. Waar en van wie kreeg hij die kennis? Hij is na zijn bekering Jezus gaan volgen en bracht het woord van God aan alle mensen. Zijn hele leven is volledig veranderd. Hij is een ander mens geworden. Hij is wederomgeboren.

Paulus, Rembrandt (1633 of 1635), Bron: Wikipedia

2.2. Saulus en Gamaliël

Vanuit zijn liefde voor God en Zijn wet is Saulus op een gegeven moment vanuit Tarsus verhuisd naar Jeruzalem. Daar werd hij getraind als Schriftgeleerde en Farizeeër. Saulus belandde aan de voeten van Gamaliël. In Saulus z'n tijd werd Gamaliël gezien als dé Schriftgeleerde bij uitstek. Gamaliël komt aan het begin van het boek Handelingen naar voren als degene die voorstelt om de christelijke zijtak van het Jodendom met rust te laten, omdat de tijd wel zou leren in hoeverre het Christendom houdbaar zou blijven en waar. Gamaliël komt dus vrij gematigd over, dit in tegenstelling tot zijn vurige fanatieke pupil Saulus.

2.3. Saulus, de student

Hoewel de jonge student klein van stuk was, zag je hem niet gauw over het hoofd. Saulus viel op door zijn scherpe, heldere verstand en niemand twijfelde eraan dat hij voorbestemd was om grote dingen te doen. Net als Sicilië, was ook Judea bezet door Romeinse soldaten.

Een Romeinse consul regeerde het land, maar hij had een hogepriester aangesteld om de zaken te regelen die onder de Joodse wet vielen. Deze hogepriester kreeg daarvoor hulp van een Joodse Raad. Saulus droomde ervan ooit tot lid van die Raad verkozen te worden.

Maar om aan die voorwaarden te voldoen, moest hij eerst bewijzen dat hij zelf in zijn levensonderhoud kon voorzien. Daarom keerde Saulus na zijn opleiding naar Tarsus terug en leerde het vak van tentenmaker. Naast zijn voorliefde voor het bestuderen van de wet is Saulus bedreven als leerbewerker. Wat hij precies maakte, is niet bekend. Het kan zijn dat hij tenten maakte maar ook dat hij zadels of andersoortige leren gebruiksvoorwerpen maakte.

Maar Saulus was met zijn hart alweer in Jeruzalem. Hij had niet genoeg aan het werken in de familiezaak. Hij dacht aan zijn vrienden uit zijn studententijd: Grieks sprekende Joden zoals hij. Die waren het vast met hem eens dat de Joodse Raad niet streng genoeg optrad tegen de volgelingen van Jezus van Nazareth. En die volgelingen bedreigden de wankele vrede in het land.

Als de Raad zijn werk niet deed, zouden Saulus en zijn vrienden wel schot in de zaak brengen. Na lang aandringen kreeg Saulus eindelijk van zijn vader de toestemming om terug te keren naar Jeruzalem. Hij kwam net op tijd.

2.4. De stad Tarsus

Tarsus was een niet onbelangrijke stad. In Saulus' tijd woonden er naar schatting enkele honderdduizenden mensen in deze stad. Tarsus was een 'vrije' stad. Dat wil zeggen dat de stad binnen het grotere Romeinse rijk eigen wetten mocht handhaven en vrijheid van import en export had. De stad behoorde samen met Alexandrië en Athene tot de meest invloedrijke universiteitssteden van het Romeinse rijk. Zij was bekend om zijn grote filosofen, zoals Athenodorus en Nestor. Deze filosofen hadden Tarsus omgevormd tot een oligarchie, waar een kleine minderheid de meerderheid bestuurde. De toplaag van de kleine minderheid bestond uit Romeinse burgers. Het feit dat Saulus bij zijn geboorte het Romeins burgerschap mee had gekregen is een aanwijzing dat zijn familie behoorde tot de elite van deze invloedrijke stad.

Het was niet alleen een intellectuele stad, ook in economisch en cultureel opzicht was het een wereldstad. Tarsus lag op het scharnierpunt tussen de Griekse en Semitische wereld en verenigde beide culturen in zich. Eén van de manieren waarop dit in Saulus' leven tot uiting komt is dat hij zowel Grieks als Hebreeuws spreekt. In deze stad groeide Saulus op.

2.5. Saulus was anders

Saulus was een meertalige kosmopoliet met een volkomen andere achtergrond dan de overige apostelen, die alle elf (Judas uitgezonderd) uit het landelijke, achtergestelde, ongeletterde Galilea kwamen. Van jongs af aan lijkt er een scherpe focus van Saulus op het zuivere Jodendom geweest te zijn. Hij heeft weliswaar een vak geleerd (leerbewerker) maar zijn passie lag bij de wet en het Jodendom. In *Galaten 1:15* schrijft hij hierover dat God hem had afgezonderd van de moederschoot af. Vanaf het begin van zijn leven lag de hand van God op bijzondere wijze op Saulus' leven. Vóór zijn bekering uitte zich dit vooral in ijver, punctualiteit en religieus fanatisme. Nadat Gods genade zijn hart heeft geraakt valt alles op de juiste plek.

2.6. Saulus, de Christenvervolger

De eerste keer dat we Saulus in de Bijbel tegenkomen zien we hem meteen op zijn donkerst. De rol van Saulus bij de steniging van Stefanus was die van rechter die de steniging bijwoonde. Volgens de wet was het de gewoonte dat twee rechters altijd bij een steniging aanwezig moesten zijn.

De getuigen moesten hun mantels aan de voeten van de rechters leggen om aan te geven, dat de executie onder de verantwoordelijkheid van de rechters plaatsvond.

Saulus zou bij de executie van Stefanus ongeveer 40 jaar geweest zijn (*Handelingen 7:57-60*). Ongeveer 20 jaar na de steniging van Stefanus omschrijft Saulus zichzelf aan Filémon als een 'oud' man. Het woord dat hij daar gebruikt werd pas gebruikt voor mensen vanaf 60 jaar.

Ook het feit dat Saulus de vervolging naar Damascus mag exporteren geeft wel aan dat hij niet een jongeman was, maar een verantwoordelijk persoon die leiding kon geven aan een gewapend escorte. Saulus zet zichzelf neer als verantwoordelijk rechter van doodvonnissen van Christenen. Hij was één van de personen die de dood van Stefanus autoriseerde (*Handelingen 22:19-20*).

Het plaatje dat het boek Handelingen schets over de vervolgingspraktijken van Saulus liegt er niet om. Saulus probeerde de gemeente van de Heer te vernietigen door mannen en vrouwen met geweld uit hun huizen te sleuren en hen te laten opsluiten in de gevangenis (*Handelingen 8:3*). De gelovigen kwamen zoals gewoonlijk bijeen in hun huisgemeenten. Ze zochten steun van elkaar en van hun Heer. Stefanus was gedood en de onrust in de stad nam toe. Men was niet langer veilig in hun eigen huis. Waar de vervolging eerst incidenteel en tegen de leiders gericht was, brak die nu in volle hevigheid los tegen iedereen die in Jezus geloofde. De aanjager en inspirator van de vervolging was niemand minder dan Saulus. De mensen die Saulus bij zijn razzia's oppakte werden naar de synagoge gebracht. Daar werden ze door middel van martelpraktijken gedwongen om hun geloof in Jezus af te zweren. De gelovigen verlaten Jeruzalem massaal. Maar ook buiten Jeruzalem zijn de gelovigen niet veilig. Saulus organiseert systematische vervolgingsreizen door heel Israël en zelfs in het buitenland (*Handelingen 26:11*).

2.7. De bekering van Saulus

De strafexpeditie naar Damascus was niet de eerste vervolgingsreis voor Saulus. Hij was stad en land al doorgereisd om de in paniek gevluichte Christenen alsnog te pakken te krijgen.

De gelovigen werden gedwongen een zwervend bestaan te leiden en steeds verder van Israël weg te trekken. Wat Saulus niet had kunnen bevroeden is dat hij er op die manier indirect voor verantwoordelijk is dat het zaad van het Evangelie steeds verder wordt uitgestrooid. Amen

Onderweg naar Damascus grijpt Jezus in (*Handelingen 9:3-9*). Saulus' plan was om ook daar de stad binnen te gaan, gelovigen te overvallen, ze als vee aan elkaar vast te binden en in de brandende zon achter zijn karavaan terug naar Jeruzalem te slepen, om hen daar te berechten.

Nog voor Saulus Damascus bereikt wordt hij door een stralend licht bevangen (zie onderstaande afbeelding). Het licht blijkt niemand minder dan Jezus te zijn. Dé Jezus die hij vervolgt.

Bron: Wikipedia

Want in al het opjagen, oppakken, martelen en doden van gelovige mensen is het uiteindelijk Jezus die hij ráákt. Amen.

Jezus vereenzelvigd zich met zijn geliefde discipelen. Hij laat Saulus zien dat datgene dat hij zo haat in die mensen direct afkomstig is van Jezus zelf.

3. Paulus

3.1. Saulus wordt Paulus

Saulus werd blind, hij kon drie dagen lang niet zien. Hij at of dronk niet. De mannen die bij Saulus waren brachten hem naar Damascus. In Damascus was een discipel genaamd Ananias. God zei tegen Ananias dat hij naar Saulus moest gaan, hem de handen moest opleggen, opdat hij weer zien kon. Ananias wist ook dat Saulus een christenvervolger was en hij was bang om te gaan. Maar Ananias luisterde naar de Heer en ging naar Saulus. Ananias legde Saulus de handen op en Saulus kon weer zien. **Dit is het moment dat Saulus' naam veranderde in Paulus.** Saulus veranderde niet alleen qua naam, maar ook qua geloofsovertuiging (*Handelingen 9:1-19a*).

Wat in de gehele Bijbel opvalt, is dat God vreemdelingen vaak een belangrijke rol laat spelen. Ruth was bijvoorbeeld een onbekende vrouw uit het heidense Moab, maar zij is één van de voorouders van Jezus. Paulus is hier ook een goed voorbeeld van. Hij had eerst niks met God, sterker nog, hij wilde elke Christen doden, maar toch koos God ervoor om hem uit te laten groeien tot een belangrijke apostel die het Evangelie op vele plaatsen heeft gebracht.

3.2. Gods plan met Paulus

Het levenspad van Paulus liep niet altijd over rozen. Hij was meerdere malen in levensgevaar, werd drie keer gegeseld, één keer gestenigd, drie keer heeft hij schipbreuk geleden, waarbij hij één keer een nacht heeft doorgebracht op volle zee. *Hoe heeft deze man het vol kunnen houden?* Hij heeft het vol kunnen houden, omdat hij wist waar God hem voor geroepen had. En de Heer met hem was. Amen

Het was zijn bestemming om een apostel te zijn. Dat was Gods plan voor Paulus (*Galaten 1:15-16*). Daarom kon Paulus blijven doen waarvoor hij geroepen was. Als Paulus jaren later na een schipbreuk op het eiland Malta strandt, wordt hij door een giftige slang gebeten. Hij schudt deze van zich af, zonder ergens last van te hebben of er verder aandacht aan te schenken (*Handelingen 28:3-6*). *Waarom raakte Paulus niet in paniek?* Paulus raakte niet in paniek, omdat hij wist dat God hem geroepen had in Rome te getuigen van het wonder van het kruis. Paulus was ervan overtuigd dat niets of niemand hem kon tegenhouden Rome te bereiken, omdat dit eenvoudigweg Gods wil was. Amen

Als ik Gods plan voor mijn leven ken, kan ik - net als Paulus - in volle overgave en vertrouwen op weg gaan in het besef dat God alles weet en overziet. Amen

3.3. Paulus ging moedig zijn lijden tegemoet

Toen Paulus tegen het einde van zijn derde zendingsreis op weg was naar Jeruzalem, maakte de Heilige Geest hem duidelijk dat hem een periode van lijden te wachten stond. Tegen de leiders van de gemeente in Efeze zei Paulus, in het boek **Handelingen 20:22-24**

*'En zie, nu reis ik, gebonden door de Geest, naar Jeruzalem, niet wetende wat mij daar overkomen zal, behalve dat de heilige Geest mij van stad tot stad betuigt en zegt, dat mij boeien en verdrukkingen te wachten staan. Maar ik tel mijn leven niet en acht het niet kostbaar voor mijzelf, als ik slechts mijn loopbaan mag ten einde brengen en de bediening, die ik van de Here Jezus ontvangen heb om het evangelie der genade Gods te betuigen.'*¹

3.4. Paulus' Rhema woord door de profeet Agabus

Toen Paulus in Caesarea aankwam sprak zelfs een goed bekendstaande profeet (Agabus, *Handelingen 11:28*) een profetie uit in de richting van Paulus.

Handelingen 21:11

'Hij zocht ons op, pakte Paulus' gordel en bond daarmee zijn eigen handen en voeten vast. Toen zei hij: 'Dit zegt de Heilige Geest: 'Zo zal de man van wie deze gordel is, worden vastgebonden door de Joden in Jeruzalem, die hem aan de heidenen zullen uitleveren.'

Niet alleen de gelovigen uit Caesarea, maar ook al de reisgenoten van Paulus verklaarden Paulus voor gek als hij na deze waarschuwing toch naar Jeruzalem zou gaan. Men raadde hem af te gaan. Maar een profetie, die wordt uitgesproken over een persoon, moet door de persoon zelf worden beoordeeld, niet door anderen. Paulus liet zich daarom niet 'afleiden' door de mensen die vonden dat hij niet naar Jeruzalem moest gaan. Paulus kon de profetie van profeet Agabus niet anders zien dan als een bevestiging van wat God hem eerder had laten weten, te weten: *'Dat hij het lijden vanwege de Joodse leiders zou meemaken.'*

Daarom zei Paulus:

Handelingen 21:13

'Ik ben niet alleen bereid me in Jeruzalem gevangen te laten nemen, maar ook om er te sterven omwille van de naam van de Heer Jezus.'

Tijdens zijn gevangenschap bezocht Jezus, Paulus. Jezus bemoedigde hem met de woorden:

Handelingen 21:11

'Houd moed! Want zoals je in Jeruzalem getuigenis van mij hebt afgelegd, zo moet je ook in Rome van mij getuigen.'

Toen Paulus tijdens een tribunaal aan de Joden uitgeleverd dreigde te worden, beriep hij zich op de keizer (*Handelingen 25:11-12*) en daardoor werd hij later op transport gezet naar Rome, het centrum van de wereldbeschaving in die dagen. Later schreef hij het volgende over het lijden dat hij had meegemaakt:

"Onze moeilijkheden en pijn zijn uiteindelijk niet zo groot en zullen ook niet zo lang duren. Maar het gevolg ervan is dat wij voor altijd in Gods heerlijke nabijheid zullen leven. Dus kijken wij niet naar wat zich voor onze ogen afspeelt, maar wij kijken uit naar wat wij nu nog niet zien. Alle zichtbare dingen zijn tijdelijk, maar de dingen die nu nog niet zichtbaar zijn, zullen eeuwig blijven." (2 Korintiërs 17 en 18)

Paulus wist dat het lijden bij het rijpingsproces van de gelovige hoorde. Amen. Daarom schreef hij ook tijdens zijn gevangenschap in Rome dat hij nog meer *'Jezus wilde leren kennen en de kracht van zijn opstanding'* maar ook *'het delen in zijn lijden'* wilde accepteren (*Filippenzen 3:10*).

4. De brieven van Paulus

4.1. Paulus, de schrijver

Paulus is één van de belangrijkste schrijvers van het Nieuwe Testament. Met zijn brieven en reizen zorgde hij ervoor dat de eerste gelovigen op het pad van Christus bleven. Zoals u al heeft kunnen lezen, was hij niet altijd zo'n trouwe volgeling geweest. Lange tijd heeft hij zijn uiterste best gedaan om zoveel mogelijk Christenen het zwijgen op te leggen! (*Handelingen 22:4-5*). In de tijd dat Paulus nog Saulus genoemd werd, had hij, onderweg naar Damascus, een spectaculaire ontmoeting met Jezus Christus waarbij Jezus zei: "*Saulus. Saulus! Waarom vervolg je Mij?*"

Belangrijke steden
in de brieven van Paulus:

Bron: Wikipedia

14 van de 21 epistels oftewel brieven in de canon van het Nieuwe Testament van de Bijbel worden traditioneel toegeschreven aan de apostel Paulus. 13 van deze brieven vermelden Paulus als afzender en worden ook wel de Paulijnse of Paulinische brieven genoemd. De Brief aan de Hebreeën is in feite geen echte brief en noemt derhalve geen auteur.

De volgende brieven worden traditioneel aan Paulus toegeschreven:

Status	Categorisering	Brief
Onbetwist	Authentieke Paulijnse brieven	<ul style="list-style-type: none">• Eerste brief van Paulus aan de Tessalonicenzen• Brief van Paulus aan de Galaten• Eerste brief van Paulus aan de Korintiërs• Tweede brief van Paulus aan de Korintiërs• Brief van Paulus aan de Filippenzen• Brief van Paulus aan Filemon• Brief van Paulus aan de Romeinen
Betwist	Deutero-Paulijnse brieven; misschien authentiek	<ul style="list-style-type: none">• Brief van Paulus aan de Efeziërs• Brief van Paulus aan de Kolossenzen• Tweede brief van Paulus aan de Tessalonicenzen
	Pastorale brieven; waarschijnlijk niet authentiek	<ul style="list-style-type: none">• Eerste brief van Paulus aan Timoteüs• Tweede brief van Paulus aan Timoteüs

		<ul style="list-style-type: none"> • Brief van Paulus aan Titus
	Anonieme preek; niet authentiek	<ul style="list-style-type: none"> • Brief aan de Hebreëen

Zoals uit de tabel (*Bron: Wikipedia*) blijkt, is Paulus' auteurschap van een aantal van deze brieven omstreden.

Enkele van deze brieven behoren tot de oudste overgeleverde christelijke documenten. Ze verschaffen inzicht in de overtuigingen en controverses van het vroege Christendom en als onderdeel van de canon van het Nieuwe Testament zijn het hoekstenen voor zowel christelijke theologie als ethiek.

De Paulijnse brieven worden in moderne uitgaven van het Nieuwe Testament gewoonlijk geplaatst tussen Handelingen van de Apostelen en de Katholieke brieven. De meeste Griekse manuscripten plaatsen de algemene brieven echter vooraan en enkele minuscels (175, 325, 336 en 1424) plaatsen de Paulijnse brieven aan het eind van het Nieuwe Testament.

4.2. Het ontstaan van de Paulijnse brieven

De als authentiek erkende Paulijnse brieven zijn tot 20 jaar voor de vier canonieke Evangeliën ontstaan. *1 Tessalonicenzen* wordt beschouwd als het oudst bewaarde oer christelijke geschrift, ontstaan tussen 49 en 51. *Galaten* ontstond waarschijnlijk op de tweede zendingsreis van Paulus in Efeze rond 54, net als *1 Korintiërs*. Rond het jaar 57 volgde *2 Korintiërs*, rond 63 *Filippenzen* en *Filemon*. Waarschijnlijk was Paulus nog in leven toen zijn volgelingen *2 Tessalonicenzen* (rond 51) en *Efeziërs* (rond 63) opstelden. *Kolossenzen*, die theologisch en taalkundig aan *Efeziërs* is verwant, wordt daarentegen gedateerd ergens tussen 90 en 100.

Al zeer vroeg ontstonden verzamelingen van deze brieven, die in de door Paulus gestichte of bezochte en mogelijk andere gemeenten circuleerden en werden gebruikt bij de eredienst. Deze verzameling, het *Corpus Paulinum*, was een eerste stap in de richting van de canonvorming van het Nieuwe Testament. Mogelijk werden ze redactioneel bewerkt, waarbij sommige oorspronkelijk zelfstandige brieven van Paulus werden samengevoegd. Zo kan de verloren gegane brief die in *2 Korintiërs 7:8-13* wordt genoemd uiteindelijk in dezelfde brief zijn opgenomen in *2 Korintiërs 10-13*. Het *Corpus Paulinum* werd vervolgens in een eigen manuscriptenband verzameld. Een vergelijkbare verzameling was het *Corpus Apostolicum* die bestond uit *Handelingen* en de Katholieke brieven. De vier canonieke Evangeliën circuleerden gezamenlijk als Evangeliarium maar ook zelfstandig. Deze drie verzamelingen van manuscripten vormden de basis voor het Nieuwe Testament, waaraan tenslotte de *Openbaring* van Johannes werd toegevoegd.

In de Universiteitsbibliotheek Utrecht ligt een manuscript met *Epistolae Pauli cum argumentis* (de brieven van Paulus), afkomstig uit het begin van de 12e eeuw. Dit staat bekend als Hs. 34.

4.3. De Apocriefe brieven van Paulus

De Canon Muratori noemt specifiek twee valse brieven van Paulus: de brief aan de Laodicezen en een brief aan de Alexandrijnen, die alleen van naam bekend is. In een aantal manuscripten van de Vulgaat is een in het Latijn opgestelde Brief aan de Laodicezen inbegrepen. Een kopie ervan is opgenomen in het Boek van Armagh, waarbij de waarschuwing staat dat het een vervalsing is. Het is omstreden of dit dezelfde brief aan de Laodicezen is die in de Canon Muratori wordt genoemd of daarmee verband houdt. De Brief van de Korintiërs aan Paulus pretendeert Paulus te vragen om advies, waarop *3 Korintiërs* Paulus' antwoord zou zijn geweest; beide brieven moeten echter worden beschouwd als pseudepigrafen. Uit de vierde eeuw is een vervalste briefwisseling tussen Paulus en Seneca bewaard gebleven die door geen van beiden is geschreven.

Brief

- Derde brief van Paulus aan de Korintiërs
- Derde brief van Paulus aan de Tessalonicenzen
- Brief van Paulus aan de Laodicenzen
- Brief van Paulus aan de Ioniërs
- Brief van Paulus aan de Alexandrijnen
- Briefwisseling tussen Paulus en Seneca

Bron: Wikipedia

Verloren gegane brieven

- Een eerdere brief aan de Korintiërs waarnaar wordt verwezen in 1 Korintiërs 5:9
- Een derde brief aan Korintiërs waarnaar wordt verwezen in 2 Korintiërs 2:4, 2:7-9
- Een eerdere brief aan de Efeziërs waarnaar wordt verwezen in Efeziërs 3:3-4
- Een Brief aan de Laodicenzen waarnaar wordt verwezen in Kolossenzen 4:16

4.4. Overige geschriften over of toeschreven aan Paulus

Behalve de zeven brieven waarover historici het eens zijn dat Paulus ze daadwerkelijk heeft geschreven, is geen enkel overgeleverd geschrift met zekerheid aan Paulus toe te schrijven. Naast brieven lijkt hij niets anders literairs te hebben geproduceerd. Desalniettemin zijn er veel anonieme schrijfsels aan hem toegeschreven en veel vervalsingen in zijn naam gemaakt. In de Nag Hammadigeschriften is bijvoorbeeld een Gebed van de apostel Paulus opgenomen, maar dit bevat gnostische terminologie en is duidelijk niet van de hand van Paulus. De Handelingen van Paulus zijn apocriefe handelingen uit de 2e eeuw afkomstig uit Klein-Azië.

- Het Gebed van de apostel Paulus
- De Handelingen van Paulus
- De Handelingen van Paulus en Thekla
- De Handelingen van Petrus en Paulus (ook wel 'Passie van de Heiligen Petrus en Paulus')
- De Openbaring van Paulus
- De Gnostische Openbaring van Paulus
- De Preek van Paulus
- De Prediking van Paulus (*Praedicatio Pauli*)

5. Paulus en zijn zendingsreizen

5.1. Wat heeft Paulus meegemaakt tijdens zijn zendingsreizen?

Paulus hield niet van half werk. Met gelach en gezang overleefde hij schipbreuken en gevangenschappen. Paulus werd diverse keren gearresteerd, geslagen en zelfs gestenigd (2 Korinthiërs 11:24-28).

Eens kon hij ternauwernood via een mandje aan een touw over de stadsmuren aan zijn belagers ontsnappen. Duizenden kilometers legde hij te voet af en overal waar hij kwam vertelde hij vol vuur over Jezus. Als hij de mensen niet persoonlijk kon opzoeken, dan schreef hij lange brieven vol liefde en overtuigingskracht. Nu, bijna 2022 jaar later, dringt zijn stem nog altijd overal door!

Paulus had een sterk geloof. Opgeven was geen optie voor hem. *Hoe is dat bij u?* Ik heb het hier over geloofskracht. Geloofskracht is het geloofsaspect waarbij je vooral je wil en loyaliteit een belangrijke rol spelen.

Gods kracht kan in toegewijde gelovigen zichtbaar worden door o.a. bevrijding van gebondenheden, overwinning in geestelijke strijden, het uitdragen van het Evangelie en door de bereidheid om voor Jezus te lijden. Jouw geloofskracht als gelovige bestaat in het besef van afhankelijkheid van God én de overgave van je wil zodat Gods kracht in en door je heen kan werken.

De grootste krachtsexplosie van alle tijden vond plaats toen Jezus opstond uit de dood. Daarmee heeft Jezus bewezen dat Hij inderdaad de overwinning heeft behaald over satan en dus ook over de machten van zonde en de dood, de bekendste machtsgebieden van satan. Zonder opstanding zou Jezus alleen een martelaar zijn geweest van Zijn overtuiging. Door Zijn opstanding heeft Jezus Gods macht en kracht getoond. Amen

Romeinen 1:4

‘Naar de geest der heiligheid door Zijn opstanding uit de doden verklaard Gods Zoon te zijn in kracht, Jezus Christus, onze Heer.’

Opstanding en kracht zijn begrippen die bij elkaar horen. In de brieven van Paulus en Petrus lezen we dat zij sterk de nadruk leggen op Jezus’ Opstanding. Jezus is de opgestane Heer. Amen

De Opstanding van Jezus is één van de meest centrale thema’s van het Nieuwe Testament.

1 Korinthiërs 15:14

‘En indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof.’

Amen.

5.2. Jezus is de verheerlijkte Heer

Vanuit de evangeliën wordt onze voorstelling van Jezus bepaald door wat Hij heeft gedaan en gezegd toen Hij op aarde was. Als we aan Jezus denken, dan zien we Hem in onze gedachten zoals Hij in die jaren met Zijn discipelen rondwandelde. En toch was dat de minst glorieuze tijd uit het leven van Jezus. Het was de periode van vernedering en lijden en dat is niet de werkelijkheid van vandaag. Na Zijn opstanding is Jezus naar de Hemel gegaan en heeft Hij daar de allerhoogste machtspositie ontvangen van God. Hij zit aan Gods rechterhand. Jezus kan dan ook naar waarheid zeggen: *“Mij is gegeven alle macht in de Hemel en op aarde.”* (Mattheus 28:18). Amen

5.3. De kracht van Jezus is beschikbaar voor gelovigen

Diezelfde ontzagwekkende Heer staat aan onze zijde als gelovigen en daar moeten wij niet te gering over denken.

2 Korintiërs 4:7

'... Het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt, maar van God.'

Heb je het goed gelezen? Er staat: "ONZE" overweldigende **kracht!** Die hebben we ook als gelovigen. Alleen zijn wij ons daar zo weinig van bewust, omdat wij onszelf als gelovigen nog te vaak zien als zwakkelingen. Amen

Satan vindt het prachtig als wij op deze wijze over onze positie denken. Wederomgeboren gelovigen staan in een positie van overweldigende kracht! Amen

Als satan Jezus door ons heen ziet, beeft hij van angst. Satan beeft al wanneer de 'zwakste' Christen op zijn knieën gaat. Amen

Met Jezus in ons zijn wij meer dan overwinnaars en met Hem bij ons zijn we ongekend machtig tegen over satanische krachten en machten. Amen

Romeinen 8:37

'Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad.'

Als Jezus bij je is, kan je niets overkomen dat je blijvende schade doet. Jezus is machtiger dan elke macht in het heelal. De Kracht van Jezus is bovennatuurlijk van aard en is daarom oneindig veel krachtiger dan onze eigen wilskracht of daadkracht. Zonder Hem zijn wij niets en niemand. Zonder Hem zijn wij verloren.

De Heilige Geest maakte de Kracht van Jezus beschikbaar voor hen die geloven. Daartoe is vervulling met de Heilige Geest wel noodzakelijk. Want gelovigen die wel zijn wedergeboren, maar niet vol zijn van Gods Geest hebben weinig of geen kracht (*Handelingen 1:8*). Helaas zijn de meeste Christenen in dat opzicht nog erg zwak. Waardoor zij op bijna dezelfde manier blijken te reageren op beproevingen en verleidingen als ongelovigen. Amen.

Het eerste wonder dat God na de komst van de Heilige Geest door gelovigen heeft gedaan was de genezing van een verlamde man (*Handelingen 3:1-10*). Zoiets heeft betekenis. God wil gelovigen bevrijden van de verlamdende invloed van onder meer negatief denken. Amen.

Denk aan de woorden van Petrus (*Handelingen 3:6*):

".... in de naam van Jezus Christus van Nazaret, sta op en loop."

Deze woorden zijn kenmerkend voor de opstandingskracht die beschikbaar is voor alle gelovigen. Amen

5.4. Kracht als kenmerk van de ware gelovige

De bovennatuurlijke Kracht van Jezus doet je als gelovige uitstijgen boven jezelf. Geloof en kracht horen bij elkaar. De Kracht van Jezus in je leven toont de echtheid van je geloof. Andersom ook. Als er geen bovennatuurlijke kracht in je leven is, dan leef je niet uit geloof. Dan is je Christen-zijn niet verder gekomen dan het beoefenen van een religie. Als naamchristen kun je in het voorportaal van Gods Koninkrijk leven als trouwe kerklid en denken dat je een Christen bent. Je kunt alle liederen meezingen tijdens de samenkomst, dagelijks in je Bijbel lezen en nog veel andere christelijke dingen doen.

De toetssteen voor echt Christen-zijn, is de mate waarin Gods Kracht zich in en door jou kan manifesteren.

Daarom zei Paulus een keer over gemeenteleden zie zichzelf nogal belangrijk vonden:

1 Korintiërs 4:18-20: *'Doch sommigen hebben zich opgeblazen, in de waan, dat ik niet tot u komen zou; maar spoedig zal ik tot u komen, zo de Here wil. Dan zal ik mij vergewissen, niet van het woord dier opgeblazenen, maar van hun kracht. Want het Koninkrijk Gods bestaat niet in woorden, maar in kracht.'*

Amen

Christenen besteden over het algemeen veel aandacht aan het lijden en sterven van Jezus en verwonderen zich over deze ongelofelijke uiting van Gods genade voor een zondige mensheid. Dat is goed, want het kruis van Jezus hoort een belangrijke plaats in ons denken en leven te hebben. Maar de opstandingskracht van Jezus is een onderwerp dat veel minder aandacht krijgt. En dat is minstens even belangrijk omdat daarin Gods levensvernieuwende kracht openbaar wordt. Amen

Nadenken over het kruis van Jezus kan zo vrijblijvend zijn. Handelen vanuit de opstanding van Jezus vereist echte geloofspraktijk en dat is juist helemaal niet vrijblijvend.

En we deinzen gemakkelijk terug voor onze roeping om de opstandingskracht van Jezus in de praktijk te laten zien. We geven het niet graag toe als er weinig bovennatuurlijke kracht van ons uitgaat. Paulus maakte gebruik van zijn geestelijke kracht en die moeten we niet verwarren met zielskracht.

5.5. Hoe moeten we deze twee dan onderscheiden?

Zielskracht is wat we zelf kunnen opbrengen en dat vloeit voort uit wilskracht, het sterkste deel van onze menselijke natuur.

Geestelijke kracht is de bovennatuurlijke hulp die van God komt; de Heilige Geest die in en door gelovigen werkt. Amen

Eén van de sterkste mannen in de Bijbel, is Simson (*Richteren 14:16*). Wij weten niet of hij ook erg indrukwekkend er uit zag, want hij was niet sterk vanwege zijn 'spierballen'. Hij was sterk door de kracht van Gods Geest, wanneer die over hem kwam. In de Bijbel wordt bij vier gebeurtenissen vermeld dat de Heilige Geest hem aangreep en hem een power-up met Goddelijke kracht schonk. Het lijkt erop dat hij die kracht elke keer kreeg wanneer hij het nodig had. Amen. Hij vertrouwde zo sterk op zijn bijzondere kracht dat hij een grote puinhoop van zijn roeping heeft gemaakt. Hij gebruikte zijn kracht niet zozeer om Israël te bevrijden van de overheersing van de Filistijnen, maar wanneer het hem zelf te pas kwam. Hij moest de afschuwelijke gevolgen van zijn eigenzinnigheid ondervinden. Hij verloor zijn kracht, zijn ogen werden uitgestoken en hij werd tot levenslang slavenwerk veroordeeld. Toen hij eindelijk ging beseffen wat hij fout had gedaan en volledig zwak was geworden, bad hij tot God om kracht. Hij kreeg deze kracht om zich te wreken op zijn vijanden, waarmee hij voor een duidelijke illustratie zorgt voor Gods kracht, menselijke zwakheid en onze afhankelijkheid van Hem.

Zo zien wij dat als we op Gods Geest vertrouwen we nergens bang voor hoeven te zijn. Dat deed Paulus. Paulus was vol van de Heilige Geest. Hij liet zich 100% leiden door Gods Geest. Voor Paulus was *dit* Gods '*dus het zal goed komen en alle tegenslagen horen erbij*'.

5.6. Paulus, de prediker

Paulus zou zijn hele leven lang mensen op zijn eigen, kenmerkende manier blijven oproepen om hun leven over te geven aan Jezus. Hij kon niet zwijgen. Zijn zendingsbediening begon al meteen in Damascus.

Bron: Wikipedia

In dezelfde synagoge waar hij eerst gelovigen wilde arresteren, begon hij te preken. En hoe! De mensen waren stomverbaasd, verbijsterd en ontzet. Hoe kon het nu in hemelsnaam toch zo zijn dat degene die de volgelingen van Jezus wilde doden, nu over Jezus preekt! Van vervolger werd Paulus opvolger. Amen

Paulus' prediking was zo vurig en radicaal dat Paulus al snel zelf het slachtoffer werd van vervolging. Paulus moest als een kat in een mandje over de muur gelaten worden om zo aan zijn vervolging te ontsnappen. Van Damascus gaat Paulus terug naar Jeruzalem en verbaast daar vriend en vijand door openlijk over Jezus te spreken (*Handelingen 9:19b-26*).

5.7. De zendingsbasis Antiochië

Paulus heeft ongeveer 30 jaar van zijn leven doorgebracht als evangelist. Er was echter één plek waar hij steeds terugkeerde: Antiochië.

Antiochië was een echte wereldstad. Het was de grootste stad van Syrië, en na Rome en Alexandrië, de grootste stad van het Romeinse rijk. Er woonden daar - in de tijd van Paulus - naar schatting 500.000 mensen.

- Antiochië had haar eigen Olympische Spelen;
- Antiochië was van een overweldigende schoonheid;
- De hoofdstraat had aan weerszijden een overdekt loopgebied, zodat voetgangers de hele stad konden doorlopen zonder last te hebben van zon of regen;
- Antiochië had - als enige stad uit de oudheid - stadsverlichting die elke nacht brandde;
- Het water in de stad was zo helder dat een 'volle' emmer 'leeg' leek;
- Het water was zo overvloedig aanwezig dat er niet - zoals in talloze andere steden - om gevechten moest worden;
- Ieder huis had zijn eigen waterleiding.

In Antiochië ontstaat een gemeente uit Griekse bekeerlingen. Een aantal vluchtelingen uit de Jeruzalemse vervolging waagde het om in deze stad niet alleen voor Joodse gemeenschap te preken, maar ook rechtstreeks tot de Griekse gemeenschap. En het werkte! Er komt een groot aantal mensen tot geloof. Barnabas wordt er door de gemeente van Jeruzalem op uitgestuurd om de echtheid van de nieuwe gemeente vast te stellen en de gemeente verder op te bouwen in het geloof.

Aangezien Paulus al enige faam heeft verworven als evangelist onder de heidenen zoekt Barnabas hem in Tarsus op en vraagt hem om mee te gaan naar Antiochië. De daaropvolgende maanden (totaal 1 jaar) wijden de broeders zich met volle inzet aan de opbouw van de gemeente in Antiochië. Het is in deze stad dat de volgelingen van Jezus voor het eerst 'Christenen' worden genoemd (*Handelingen 11:19-26*).

De gemeente in Antiochië is welgesteld en een sterk ontwikkelde stad. Wanneer Agabus een hongersnood in Jeruzalem voorspelt, wordt er dan ook snel een collecte ingezameld die door Paulus en Barnabas wordt afgeleverd aan de oudsten (*Handelingen 11:27 en 30*).

Vanuit Antiochië worden drie grote zendingsreizen van Paulus gelanceerd. Dit zijn z'n meest bekende zendingsreizen. Steeds weer kwam Paulus in Antiochië terug om op adem te komen, de gemeente verder op te bouwen en plannen te maken voor een volgende reis. Paulus voelde zich daar thuis. Zoiets heeft ieder mens nodig. Een plek waar je volledige jezelf kan en mag zijn. Waar je niet continu op je tenen hoeft te lopen, te doen alsof etc. Een plek waar voldoende andere geestelijke leiders zijn, zodat jij niet steeds de kar hoeft te trekken.

In Antiochië waren voldoende geestelijke leiders (profeten en leraren). Dit blijkt uit de aanstelling van zeven mannen, zoals beschreven in *Handelingen 6:2-6*. De zeven aangestelde mannen waren: Stefanus, Filippus, Prochorus, Nikanor, Timon, Parmenas en Nikolaüs

In de gemeente van Antiochië waren de volgende mannen, profeten en leraren: Barnabas, Simeon (die 'zwarte' werd genoemd), Lucius van Cyrene, Manaën en Saulus.

5.8. De zendingsreis naar Cyprus

De gemeente in Antiochië was door Cyriotische christenen ontstaan. Nu de gemeente in Antiochië door het werk van Barnabas en Paulus zo mooi was gegroeid en zo'n stevige basis had gekregen leek het een passend liefde gebaar om de beste werkers nu uit te zenden naar het eiland dat zo'n belangrijke rol had gespeeld bij het ontstaan van de gemeente. Daar kwam bij dat Barnabas van Cyprus kwam. Hij kende daar dus de weg en de nodige mensen om onderdak en verzorging te regelen. Paulus, Barnabas en Johannes Marcus waren niet de eerste zendelingen op Cyprus. Een aantal door Paulus zelf opgejaagde christenen had het evangelie al eerder op Cyprus gebracht. Misschien was er ook een concrete hulpvraag vanaf het eiland naar de gemeente te Antiochië gestuurd.

De twee belangrijkste steden van Cyprus waren Salamis, de haven en het economisch centrum van het eiland en Pafos, de hoofdstad. Pafos stond bekend om haar grote Aphroditetempel en uitgebreide verering van deze godin. Een belangrijk onderdeel van de eredienst aan Aphrodite betrof de tempelprostitutie, waarbij plaatselijke meisjes hun lichaam voor een geitje of een bokje aan mannen verkochten om het dier vervolgens te kunnen offeren aan Aphrodite.

Paulus, Barnabas en Johannes Marcus richtten zich stevast eerst op de joodse populatie en vervolgens op de Griekse, heidense populatie. Het meest opzienbare feit op het eiland wordt de confrontatie met Barjesus, of Elymas, de magiër. Deze magiër werkt aan het hof van de Romeinse landvoogd, Sergius Paulus, 'een verstandig man', geïnteresseerd in het evangelie. Door Paulus effectieve vervloeking waardoor Barjesus tijdelijk zijn gezichtsvermogen verliest, aanvaardde de landvoogd het geloof. Dat is een monumentale stap in de voortgang van het evangelie. Jezus was op bevel van een Romeins landvoogd gekruisigd. Nu is hier een Romeins landvoogd die het evangelie van de gekruisigde Jezus aanneemt.

Gods roeping op Paulus' leven dat hij het evangelie 'onder alle volken en heersers en onder al de Israëlieten' zou verspreiden wordt hier op Cyprus al zichtbaar (*Handelingen 13:4-12*).

Ik ben ervan overtuigd dat Paulus, Barnabas en Johannes Marcus op deze eerste zendingsreis veel hebben geleerd. Alles was immers nieuw. Het drietal had geen *Nieuwe Testament* om op terug te vallen. Alles wat zij hadden, was het *Oude Testament*, hun persoonlijke ervaringen met God en het onderwijs dat ze overgeleverd gekregen. Maar ondanks alle gevaar en onzekerheid gingen ze gewoon.

Wij kunnen het zo gewoon vinden. Paulus, Barnabas en Johannes Marcus gingen naar Cyprus. Natuurlijk. Alsof het heel vanzelfsprekend was dat ze dat deden. Maar niets wat minder waar. Het was een sprong in het onbekende en elke zendingsreis kon hun laatste zijn. Het is niet voor niets dat Johannes Marcus er na een paar zendingsreizen de brui aan geeft. Het wordt hem te gortig.

5.9. Paulus en Barnabas in Lystra

In elke stad waar Paulus en Barnabas komen, zorgen ze voor zoveel opschudding dat ze steeds weer moeten vluchten voor hun leven. Steeds weer zijn er veel mensen die gehoor geven aan de boodschap van Paulus, maar ook zijn er mensen -met name orthodoxe joden- die woedend worden door deze nieuwe leer die zoveel onrust brengt. In Antiochië en Ikonium kunnen Paulus en Barnabas nog aan een lynchpartij ontsnappen, maar in Lystra gaat het mis. Doordat Paulus een man van zijn verlamdheid geneest, denken den mensen dat de goden bij hen zijn neergedaald. Onmiddellijk verschijnen er dollartekens in de ogen van de mensen met een handelsgeest. Genezende goden in je stad! Dat betekent een nieuwe tempel. Dat betekent een stroom van pelgrims, die allemaal moeten slapen, moeten eten en allerlei snuisterijen als aandenken mee naar huis willen. Genezende goden in je stad, dat betekent een goudmijn!

5.10. De steniging van Paulus

Paulus en Barnabas kunnen de overenthousiaste menigte ternauwernood verhinderen dat zij aan hen offeren. Maar zo snel als het enthousiasme steeg, zo snel daalde het onder het vriespunt toen overijverige joden uit Antiochië en Ikonium, de steden die Paulus en Barnabas ternauwernood ontvlucht waren, in Lystra aankomen en de inwoners eens goed voorhouden wat voor verderfelijk vlees ze eigenlijk echt in de kuip hebben. De menigte keert zich als één man tegen Paulus en stenigt hem pardoos. De stenen raken Paulus. Hij probeert zichzelf te beschermen. Maar het gooien houdt niet op. Tenslotte kan hij zijn hoofd niet meer beschermen en hij valt op de grond en valt voor dood neer. Hij wordt door de bloeddorstige menigte de stad uitgesleept en als grofvuil aan de kant van de weg gegooid.

De prediking van Paulus en Barnabas had in Lystra al wel de nodige vrucht gedragen, want er komt een kring van discipelen om Paulus heen staan. Maar ergens in Paulus sluimert een goddelijke kracht die nu weer volledig ontwaakt. Paulus staat op en wandelt de stad weer binnen. Het is een wonder. Paulus lijkt onsterfelijk en begint hier aan een derde leven. Na zijn geboorte en zijn bekering geeft God hem hier nieuwe levenskracht! De Bijbel zegt dan dat Paulus de volgende dag met Barnabas naar Derbe vertrok. Paulus roemt keer op keer in zijn zwakheden. Hij liet zich nooit betalen voor zijn wonderen, zoals magiërs in zijn tijd wel deden. Hij genas anderen, maar werd zelf gestenigd en geslagen en stierf uiteindelijk de marteldood. "*Met Christus ben ik gestorven en toch leef ik!*", dat waren woorden van Paulus.

5.11. De terugkeer naar Antiochië

Paulus en Barnabas trekken na de steniging in Lystra zo goed en zo kwaad als het kan naar Derbe. Vanuit Derbe gaan ze langs Lystra, Ikonium en Antiochië in Pisidië weer terug naar hun thuisbasis Antiochië! Paulus en Barnabas vertellen in hun gemeente in Antiochië over hun avonturen en de geweldige dingen die God heeft gedaan (*Handelingen 14:21-28*).

5.12. De vergadering in Jeruzalem

Na enige tijd komen er in Antiochië een aantal discipelen uit Judea aan die een pleidooi beginnen voor de besnijdenis van alle bekeerlingen uit de heidenen, omdat zij anders niet konden worden gered. Paulus en Barnabas reageren heftig op dit wetticisme. Lucas heeft soms de neiging de conflicten uit de eerste gemeente in vrij bedekte termen weer te geven. Hier schrijft hij echter over "*grote onenigheid*" en een "*felle woordenstrijd*".

Iedereen die joden wel eens met elkaar heeft zien discussiëren weet dat dit met de nodige opwindning, geheven vingers, rood aangelopen gezichten en klodders spuug moet zijn gegaan. Er was een fikse ruzie. Er dreigde een definitieve scheuring tussen de moederkerk in Jeruzalem en de kerken uit de heidenen die overal ontstonden. Om te proberen de zaak te repareren wordt er een delegatie onder leiding van Paulus en Barnabas naar Jeruzalem gestuurd. Ook daar vertellen Paulus en Barnabas over de grote dingen die God heeft gedaan, maar de blijdschap op hun getuigenis was niet onverdeeld. Ook in Jeruzalem worden ze meteen aangevallen door een groep bekeerde farizeeën die volhouden dat een bekering zonder besnijdenis en het houden van de wet van Mozes niet geldig is (*Handelingen 15:1-5*).

6. Het einde van Paulus

6.1. De arrestatie van Paulus

22 jaar na zijn eerste bezoek aan Jeruzalem, bezocht Paulus de stad nogmaals. Hij werd ervan beschuldigd een 'heiden' in de tempel te hebben gebracht. Er ontstond opschudding en hij werd door de Romeinen gearresteerd en gevangengezet in Caesarea, de kuststad waar de Romeinse procurator resideerde. Uiteindelijk deed Paulus als Romeins staatsburger een beroep op de keizer. Paulus en enkele andere gevangenen werden in het jaar 60 door Romeinse soldaten per schip naar Rome gebracht. Onderweg leden de reizigers schipbreuk en kwamen ze op Malta terecht (volgens overlevering kwam Paulus terecht op een klein eilandje bij Malta op een plek die nu St. Paul's Bay genoemd wordt). Na 3 maanden vertrokken ze met een ander schip van Malta naar Rome. In Rome werd Paulus verwelkomd door medechristenen. Hij ontmoette de plaatselijke Joodse leiders en hij verbleef daar twee jaar in huisarrest. Paulus was vrij om bezoek te ontvangen en om zijn boodschap te verkondigen. En met deze mededeling eindigt het boek Handelingen; hoe het uiteindelijk met Paulus in Rome afliep wordt niet vermeld.

6.2. De dood van Paulus

De onthoofding van Paulus, 1887 van Enrique Simonet, Bron: Wikipedia

De traditie wil dat Paulus in Rome werd berecht door Nero en daar werd onthoofd en begraven. Sommige tradities zeggen, mede gebaseerd op de eerste brief van Clemens, dat Paulus eerst naar Spanje was afgereisd. *Handelingen* suggereert dat Paulus twee jaar gevangen bleef in Rome. Gerekend vanaf zijn vertrek uit Caesarea in 60, zou Paulus in 62 zijn geëxecuteerd.

Op de plaats van een tombe - waarvan sommigen menen dat dit het graf van Paulus is - staat de basiliek Sint-Paulus buiten de Muren.

Op de plaats van zijn onthoofding zouden vele wonderen hebben plaatsgevonden.

In juni 2009 werden in de tombe botfragmenten gevonden uit de eerste of tweede eeuw. Dit nieuws werd bevestigd door paus Benedictus XVI. Wetenschappers hadden een kleine opening gemaakt in de tombe waarvan vermoed werd dat die aan Paulus toebehoorde, en hebben de binnenkant ervan onderzocht door middel van een sonde. Die vond niet alleen botresten, maar ook paars en blauw textiel. Paulus reisde naar vele plaatsen.

Conclusie

Waarom veranderde Saulus zijn naam naar Paulus?

Saulus veranderde meteen na z'n bekering zijn naam naar Paulus. De naam Paulus betekent 'de kleine'. Wanneer God Zijn volk bekeert, verliezen het volk alle grootheid en waardigheid en maakt God hen klein en ootmoedig. En dat voelde Paulus.

Onderweg naar Damascus (om Christenen te vervolgen) kreeg hij op een bijzondere wijze een ontmoeting met Jezus. Jezus zorgde ervoor dat hij Hem ging volgen. Onmiddellijk na zijn bekering ging hij het woord van God prediken. Paulus schreef brieven om nog meer mensen te bereiken. Hij heeft de meeste brieven in het Nieuwe Testament geschreven. Zelfs toen Paulus werd vervolgd, bleef hij doorgaan met het verkondigen van het woord van God. Hij bleef prediken. Ook toen hij in de gevangenis zat, bleef hij de Christenen onderwijzen en schreef hij brieven. Hij ging door tot zijn dood.

Het verhaal van Paulus laat zien, dat **iedereen** door Jezus kan veranderen. De destijds grote christenvervolger (Saulus) veranderde. Hij bekeerde zich. Hij, een man, die fel was tegen Christenen en zijn best deed om ze allemaal op te sluiten of te doden, veranderde.

Paulus' wandel met God, Jezus en de Heilige Geest (de drie-eenheid) heeft mij geïnspireerd. Dusdanig dat ik elke dag, de hele dag, de Heer op zoek en dicht bij Hem wil zijn. Ik wil anderen inspireren met het woord van God. Ik wil anderen vertellen over de dingen die God voor mij doet en heeft gedaan, mijn getuigenissen. Ik wil de mensen met wie ik in contact kom bemoedigen. Paulus heeft mij geleerd wat volharden betekent. Wat *niet opgeven* betekent. Paulus laat zien wat Gods liefde is. Wat Gods geduld is. Amen.

- Paulus schreef in zijn ***eerste brief naar Timotheüs***: "*Strijd de goede strijd des geloof.*" We moeten volgens Paulus de goede strijd strijden. *Wat is die goede strijd?* Dat is de strijd des geloof. Amen. Zonder geloof kan je Gods Koninkrijk niet binnenkomen.
- in **1 Timoteüs 6:12** zegt Paulus dat we moeten grijpen naar het eeuwig leven. Je krijgt het eeuwig leven door te volharden in Christus, door vast te houden aan je geloof in Hem, door vast te houden aan het Volbrachte werk van de Here Jezus. Wijk niet van de Heer af. Amen
- In **2 Timoteüs 4:6** zegt Paulus: "*Reeds word ik als plengoffer geofferd en het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur.*"
- In **2 Timoteüs 4:7** zegt Paulus: "*Ik heb de goede strijd gestreden.*"
- In **1 Timoteüs 6:11** verteld Paulus ons waarnaar wij moeten streven, namelijk naar gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde, volharding en zachtmoedigheid. Ik doe elke dag mijn best om hiernaar te streven. De ene dag gaat het mij beter af dan de andere dag, maar ik geef niet op.
- In **2 Timoteüs 4:8** zegt Paulus dat voor hem een *krans der gerechtigheid* gereed ligt, die de Heer aan hem zal geven. Dan bemoedigd Paulus ons door te zeggen dat als wij in de Heer blijven er ook één voor ons klaar ligt. Amen

Bronvermelding

Hieronder treft u een opsomming van bronnen waar ik mijn informatie uit vandaan heb gehaald:

- Gebruikte Bijbelvertaling(en): NBG51, Het Boek, NBV Studie Bijbel, KJV en HSV
- Levende Steen Ministries, www.LSM.nl
- 100 Bijbelstudies, www.100bijbelstudies.nl
- Tabernacle of Faith and love Ministries, www.TabernacleofFaithandloveMinisteries.com
- Volle Evangeliegemeente Logos International, www.logosinternational.org
- Yarah Bijbel college, www.Yarah.nl
- www.theologie.nl
- Wikimedia
- Wikipedia
- www.herschepping.nl

Alain Badiou - *Paulus: De fundering van het universalisme* vertaling Dominiek Hoens & Jan De Wit, Uitgeverij Ten Have, Kampen, 2008. Oorspronkelijk: Saint Paul. La fondation de l' universalisme, Presses universitaires de France, 1997. *Badiou deed geen onderzoek naar het Christendom, maar naar Paulus. Hij was als atheïst op zoek naar de waarheid.*

- F.F. Bruce - *In de voetsporen van de apostel Paulus*
- Jakob van Bruggen - *Paulus: Pionier voor de Messias van Israël*
- W.K. Grossouw - *Paulus onder de joden, afscheidsrede*
- B. Haverkamp - *Paulus de heidenapostel*
- Cees den Heyer - *Paulus: Man van twee werelden*
- Fik Meijer - *Paulus: Een leven tussen Jeruzalem en Rome*
- Bert Jan Lietaert Peerbolte - *Paulus en de rest: Van farizeeër tot profeet van Jezus, 2010*
- Peter van 't Riet - *De levensloop van Paulus, 2016*
- Emil Bock - *Paulus, 2009*
- Thijs Voskuilen - *Alias Paulus: De grondlegger van het christendom als geheim agent van Rome*
- G. Wielenga - *Paulus in zijn leven en werken*
- Tom Wright - *Paulus van Tarsus*

Daarnaast heb ik mij verdiept in diverse onderzoek van wetenschappers:

- Prof. Dr. C.J. den Heyer. - S.P.Q.R.- Romenieuwe, Uit: Schrift 2020 - uitgave 03
- Karin Neutel - Thema: Bijbel en exegese.

Slotwoord

Voor mijn studie Theologie bij Yarah Bijbel College kreeg ik o.a. de opdracht een scriptie te schrijven. Het thema mocht ik zelf uitkiezen. Ik koos voor de getuigenis van Saulus/Paulus. Ik heb mijn informatie met name gehaald uit de open bronnen zoals vermeld bij de bronvermelding. Ik trof voldoende informatie aan om mijn scriptie te schrijven.

Bij het schrijven van mijn scriptie realiseerde ik het mij dat het voor God niet uitmaakt wie je bent, wat je doet, wat je hebt gedaan of wat voor (on)geloof je hebt. God houdt van je zoals je bent en staat altijd voor je klaar, als je Hem aanroept. Het enige waar God naar kijkt is de oprechtheid in jouw hart op het moment dat je Hem aanroept. God vermaant, maar doet dat uit liefde. Uit liefde voor al Zijn kinderen. Zoals een goede vader dat behoort te doen. God geeft ons ook richting, de enige juiste richting als wij naar Hem luisteren.

Wat ik wel lastig vond om te lezen, was dat God ook dingen toe laat. Dingen die u en mij pijn doen. Paulus werd gestenigd. Paulus is zelfs onthoofd. Paulus, een man Gods. God liet dit toe.

Een echte eyeopener voor mij is toch wel het feit dat je als Christen - net als Paulus - ook vervolgd wordt wanneer je dicht bij God wandelt. Dus je kan dagelijks met Hem communiceren, Zijn Woord lezen, leven naar Zijn wetten en principes, naar alle samenkomsten van de kerk gaan, de vijand weet je hoe dan ook te vinden.

Maar hetgeen mij bij het schrijven van mijn scriptie keer op keer weer bemoedigde was het lezen over het Eeuwig leven in de Bijbelteksten. Dat je, zodra je tot bekering bent gekomen, je voor altijd gered bent en het eeuwig leven hebt met Christus. Amen

Daarentegen, kies je niet voor God, dan zal je volgens Zijn Woord: het eeuwige verderf in gaan. Amen

Een relatie met God helpt je door alle beproevingen van het leven hier op aarde. Je gaat beseffen dat je nimmer meer alleen bent. Hij is immers altijd bij je en afhankelijk van de intensiteit van jullie relatie, zal je Zijn aanwezigheid ook daadwerkelijk voelen. Je leert dat opgeven geen optie is, maar dat volharden de sleutel is. Dat deel je dan ook met een ieder die er oor naar heeft. Met God aan je zijde, kan je er voor je medemens zijn. God leert je Zijn liefde aan anderen te geven door o.a. geduldig te zijn, niet te snel boos te worden, jaloers te worden etc. Zijn liefde geeft je een rein leven en het leert je het kwade te mijden.

Zo probeer ik ook te leven. Gods pad blijven volgen ook al weet ik dat ik vervolgd kan worden. Dicht bij God leven is voor mij het beste wat er is. Een leven vol liefde, trouw en dankbaarheid. God op de eerste plaats houden en niet te doen aan afgoderij.

Ik zal met een ieder over Gods grootheid en goedheid praten als ik daar de ruimte voor krijg. Ik zal vooral mijn getuigenissen met anderen delen.

Voor mij is het Woord van God (de Bijbel) de weg naar het Eeuwig leven en daarom zal ik de samenkomsten in mijn kerk niet verwaarlozen en blijf ik de Bijbelstudies volgen. Amen

De genade van onze Here Jezus Christus zij met uw geest. Amen

R. Nibte